

Utkast til tilsynsrapport – Høyere utdanning

Utdanningsinstitusjon:	Universitetet i Stavanger
Utdanningens navn:	Master i rettsvitenskap
Studiepoeng:	120 studiepoeng
Sakkyndige:	Lena Lauritsen Bendiksen Hanne Søndergaard Birkmose Hans Petter Graver Marie Solberg
Saksnummer:	21/09539
Dato:	Under arbeid

Forord

Innholdsfortegnelse

1	Informasjon om søkerinstitusjonen	4
2	Vedtak.....	4
3	Faglig vurdering	5
3.1	Oppsummering.....	5
3.2	Forutsetninger for akkreditering.....	5
3.3	Krav til studietilbudet.....	9
3.4	Krav til fagmiljø.....	20
4	Samlet konklusjon	27
5	Dokumentasjon.....	28
	Vedlegg 1 Studiets læringsutbytte.....	29
	Vedlegg 2 Akkrediteringsprosessen.....	31
	Vedlegg 3 Presentasjon av den sakkyndige komiteen	31

1 Informasjon om søkerinstitusjonen

Universitetet i Stavanger (UiS) fikk universitetsstatus 1. januar 2005, og har i dag 2000 ansatte og 12 600 studenter. UiS er lokalisert sentralt i Stavanger og utenfor sentrum, og tilbyr studier på bachelor-, master og ph.d.-nivå. UiS tilbyr også en rekke etter- og videreutdanninger. Universitetet er organisert i seks fakulteter; Det helsevitenskapelige fakultet, Det samfunnsvitenskapelige fakultet, Det teknisk-naturvitenskapelige fakultet, Fakultet for utdanningsvitenskap og humaniora, Fakultet for utøvende kunst og Handelshøgskolen ved UiS. I tillegg har UiS to nasjonale forskningsentre (Nasjonalt senter for læringsmiljø og atferdsforskning og Nasjonalt senter for leseopplæring og leseforskning), ett kunnskapssenter for utdanning, Senter for kvalitet og sikkerhet i helsetjenesten (SHARE), samt Arkeologisk museum. Handelshøgskolen ved UiS har tilbudt bachelorutdanning i rettsvitenskap siden 2011. Fra høsten 2021 har UiS også tilbudt master i forretningsjus. UiS søker her om en 2-årig master i rettsvitenskap.

2 Vedtak

(NOKUT skriver)

3 Faglig vurdering

Der det forekommer «vi» i dette kapitelet, er det et uttrykk for de sakkyndige.

3.1 Oppsummering

Den sakkyndige komiteen anbefaler ikke at Universitetet i Stavanger sin søknad om akkreditering for en 2-årig master i rettsvitenskap godkjennes av flere grunner. Selv om institusjonen oppfyller, eller er nær å oppfylle, enkelte vilkår for akkreditering, er det særlig kravene til fagmiljøets størrelse og kvalifikasjoner som er bakgrunnen for at komiteen ikke kan anbefale godkjenning av søknaden på akkrediteringstidspunktet. UiS må sikre et fagmiljø med tilstrekkelig bredde og forskningskompetanse som er stort nok til å dekke studiets bredde og egenart. Dette gjelder særlig innenfor det obligatoriske emnet strafferett. Videre må UiS arbeide med å utvikle fagmiljøet slik at flere produserer resultater på høyt nivå for å sikre kvalitet og et omfang på forskningen som er tilfredsstillende for studietilbudets innhold og nivå, både egenhendig og gjennom samarbeid med andre fagmiljø.

Det er også mangler tilknyttet institusjonens intensjon om å ha en 2-årig master i rettsvitenskap med en forretningsjuridisk profil. Den sakkyndige komiteen er av den oppfatning at slik kompetanse ikke oppnås for samtlige studenter på studieprogrammet slik dette er lagt opp på akkrediteringstidspunktet.

Institusjonen har verken i søknaden eller i vedleggene redegjort for praksis. Det er riktignok redegjort for valgemnet Internship. Det er likevel komiteens oppfatning at dette emnet faller inn under definisjonen praksis i studietilsynsforskriften § 2-2 (9).

Den sakkyndige komiteen anbefaler at søker utvikler en ny søknad når de mangler og svakheter som påpekes i rapporten er utbedret.

Komiteen anbefaler ikke akkreditering av utdanningen 2-årig master i rettsvitenskap ved Universitetet i Stavanger.

3.2 Forutsetninger for akkreditering

3.2.1 Aktuelle krav i lov om universiteter og høyskoler

Fra studiekvalitetsforskriften:

§ 3-1 (4) En forutsetning for akkreditering av studietilbud er at kravene i lov om universiteter og høyskoler er oppfylt. Forskrifter gitt med hjemmel i lov om universiteter og høyskoler § 3-2 skal legges til grunn for akkrediteringen.

Fra studietilsynsforskriften:

§ 2-1 (1) Aktuelle krav i lov om universiteter og høyskoler med tilhørende forskrifter skal være oppfylt.

Vurdering

Krav til styringsordning, reglement, klagenemnd, læringsmiljøutvalg og kvalitetssikringssystem er ikke vurdert i denne omgang da institusjonen er et akkreditert universitet. De kravene som vurderes er universitets- og høyskolelovens krav til vitnemål og Diploma Supplement i lovens § 3-11, og krav til opptak og omfang av selvstendig arbeid i henholdsvis §§ 2, 3 og 6 første avsnitt i mastergradsforskriften.

Omfang av masterstudiet

Studiet oppfyller kravene i mastergradsforskriften om minst 30 studiepoeng i selvstendig arbeid, og at omfanget av graden som helhet tilsvarer 120 studiepoeng.

Opptakskrav

Studiets opptakskrav skal være i tråd med mastergradsforskriften og tydeliggjøre de faglige forutsetningene som kreves for å begynne på studiet. Opptakskravene skal være fastsatt i institusjonens lokale forskrift, og også komme frem av studieplanen. Den sakkyndige komiteen bemerker at institusjonen i tillegg til institusjonens lokale forskrift, bør fastsette opptakskravene i studieplanen.

Masterstudiet i rettsvitenskap hos UiS vil være en ordinær master av 120 studiepoengs omfang, i henhold til mastergradsforskriften § 3. Institusjonen planlegger et opptak på 30 studenter hvert år. Det fremgår ingen informasjon i søknaden om når UiS planlegger søknadsfrist for opptak til masterstudiet i rettsvitenskap, foruten informasjon om at ønsket oppstart er høsten 2022 og at opptaket vil være lokalt inntil masterstudier blir lagt inn som del av Samordna opptak. Videre fremgår det av søknaden at søkere rangeres gjennom et vektet gjennomsnitt av samtlige eksamensresultater som utgjør opptaksgrunnlaget. Rangeringsskalaen følger av søknaden side 9. Ifølge søknaden vil de som opptas på masterstudiet i rettsvitenskap ha en bachelor i rettsvitenskap som opptaksgrunnlag, enten fra UiS eller fra en annen institusjon. Studenter ved de integrerte masterstudiene ved Universitetet i Oslo, Universitetet i Bergen og Universitetet i Tromsø kan også være aktuelle, men ifølge søknaden må dette avklares nærmere i dialog med institusjonene.

På søknaden side 20 flg. redegjør institusjonen nærmere for opptakskravet. Ifølge søknaden skal UiS ha fokus på at de bachelorprogrammer som skal anses for å kvalifisere for opptak på master i rettsvitenskap, inkluderer tilstrekkelig bredde av fagfelt og perspektiver. Det innebærer at kandidatene har opparbeidet kunnskap og bygd kompetanse på følgende felt: «juridisk metode og tenkning (inkludert skillet mellom rettsdogmatiske og rettspolitiske tilnærminger); en viss bredde av privatrettslige fag (avtalerett, tingsrett, m.v.); en viss bredde av offentligrettslige fag (forvaltningsrett, statsrett, m.v.); forholdet mellom norsk rett og folkerett, herunder betydningen av EU- og EØS-rett og internasjonale menneskerettskonvensjoner i norsk rett; og det å sette norsk rett og norsk juridisk metode inn i en bredere rettskulturell og/eller rettshistorisk kontekst (gjennom egne rettskulturelle/komparativrettslige emner, ved integrering av slike perspektiver i andre emner, eller ved utveksling, m.v.)». Per nå tilfredsstiller studenter med bachelor fra Universitetet i Agder, Universitetet i Sørøst-Norge, Høgskolen i Innlandet, Høgskolen i Molde og UiS opptakskravene, ifølge institusjonen.

Det er i dag ingen krav til hvilke fag og emner en «Bachelor i rettsvitenskap» skal inneholde. Den sakkyndige komiteen bemerker derfor at institusjonen kontinuerlig må vurdere innholdet i de ulike bachelorutdanningene, når man vurderer om kandidaten tilfredsstillende institusjonens opptakskrav til den 2-årige masterutdanningen. For at det samlede læringsutbyttet etter fullført 5-årig utdanning skal gi den juridiske generalistutdanning som graden master i rettsvitenskap skal føre til, er det derfor viktig at institusjonen er svært bevisst på hvilke faglige krav den oppstiller som opptaksgrunnlag for masteren, se Kunnskapsdepartementets brev av 18. januar 2022. Institusjonen må altså påse at opptakskravene sikrer at kandidaten oppnår tilstrekkelig bredde og dybde i den samlede 5-årige utdanning som gir rett til graden «Master i rettsvitenskap».

Det er positivt at UiS selv bemerker at de kontinuerlig vil følge med på utviklingen av de bachelorprogrammene som anses for å kvalifisere for opptak på UiS sin masterutdanning, for å sikre at studentene som tas opp har det nødvendige grunnlaget.

Det er videre positivt at UiS bemerker at kandidater fra de integrerte masterprogrammene kan være aktuelle kandidater til masterprogrammet. Den sakkyndige komiteen vil likevel bemerke at det kan være problematisk for institusjonen å påse at kandidater fra de integrerte masterprogrammene oppnår det samlede læringsutbyttet etter fullført 5-årig utdanning, ettersom studenter fra de integrerte masterprogrammene ikke oppnår en bachelorgrad etter tre fullførte år. Et problem som reiser seg er om en institusjon som gir opptak for kandidater som har fullført 3-årig utdanning i rettsvitenskap, men som ikke har fått utstedt vitnemål, kan utstede vitnemål for «Master i rettsvitenskap» etter fullførte 5-år. Dette er særlig relevant fordi det for institusjonen kan være vanskelig å vurdere om kandidaten tilfredsstillende det samlede læringsutbyttet etter fullført 5-årig utdanning, ettersom kandidaten ikke har en bachelorgrad å vise til. Dette er likevel ikke noe som den sakkyndige komiteen kan ta stilling til, men noe institusjonen bør se videre på.

Basert på det ovennevnte vurderer den sakkyndige komiteen UiS sine opptakskrav til å være i samsvar med universitets- og høyskoleloven og mastergradsforskriften.

Rammeplan

Det er ikke vedtatt særlige rammeplaner for studiet/fagområdet.

Vitnemål og diploma supplement

Vitnemål og diploma supplement følger av vedleggene «Eksempel Vitnemål» og «Eksempel Diploma Supplement». Norsk navn på graden er «Master i rettsvitenskap», og engelsk oversettelse er «Master's degree in Law».

Den sakkyndige komiteen vil bemerke at det på det norske vitnemålet står at «Master i rettsvitenskap på Handelshøgskolen ved UiS har en forretningsjuridisk profil som gir en særlig fordypning i forretningsjuridiske emner i to semestre, samt i forbindelse med masteroppgaven». Den engelske versjonen som følger av diploma supplement er ikke supplert med tilsvarende opplysning. Den sakkyndige komiteen vil videre bemerke at en slik beskrivelse av graden er upresis. Det er kun studenter som velger å ta valgemner hos UiS, og/eller som skriver master innen et forretningsjuridisk tema som vil oppnå en «særlig fordypning i forretningsjuridiske emner». Ifølge søknaden er det ingen

krav til at studenter velger et forretningsjuridisk tema for masteroppgaven, og det er videre ingen krav om at fagene en student velger å ta på utveksling er av forretningsjuridisk profil. Se nærmere drøftelser om dette i punkt 3.3.1 og 3.3.4.

Læringsutbyttebeskrivelse følger av søknaden side 12-14, samt vedlegg «Eksempel Vitnemål». Engelsk oversettelse av læringsutbyttebeskrivelsen følger av vedlegget «Eksempel Diploma Supplement».

Den sakkyndige komiteen merker seg den engelske oversettelsen av LUF9, som lyder «Be able to analyse existing theories, methods and interpretations within the field of commercial law, and work independently using practical and theoretical problem solving». Den norske versjonen har ordlyden «kunne analysere eksisterende teorier, metoder og fortolkninger innenfor fagområdet rettsvitenskap, og arbeide selvstendig med praktiske og teoretiske problemløsninger». I den engelske oversettelsen blir altså «commercial law» brukt som oversettelse på det norske begrepet «rettsvitenskap», hvilket endrer innholdet i ferdighetsmålet. Den sakkyndige komiteen vil bemerke at «commercial law» som oftest brukes som betegnelse på forretningsjus, og ikke som en generell betegnelse på disiplinen rettsvitenskap. En mer passende og presis oversettelse er «jurisprudence» eller bare «law».

Konklusjon

Nei, kravene er ikke oppfylt.

Universitetet må

- oppdatere vitnemål og diploma supplement etter endringer som gjøres i læringsutbyttebeskrivelsene, slik at man sikrer at disse er tilpasset alle kandidater som fullfører masterstudium i rettsvitenskap hos UiS
- samordne norsk og engelsk oversettelse av læringsutbyttebeskrivelsene

Universitetet bør

- fastsette opptakskravene i studieplanen
- avklare når studiet skal ha oppstart, og når søknadsfrist for opptak vil være
- kontinuerlig vurdere hvilke institusjoner som tilbyr utdanning som tilfredstiller opptakskravene, og som sammen med fullført mastergrad sikrer at det samlede læringsutbyttet etter fullført 5-årig utdanning gir den juridiske generalistutdanning som graden master i rettsvitenskap skal føre til
- avklare om og hvordan studenter som har fullført tre år hos de integrerte masterstudiene kan fullførte mastergraden hos UiS

3.2.2 Informasjon om studietilbudet

Fra studietilsynsforordningen:

§ 2-1 (2) Informasjon om studietilbudet skal være korrekt, vise studiets innhold, oppbygging og progresjon, samt muligheter for studentutveksling.

Vurdering

Institusjonen har i vedlegget «Studieplan» lagd en skjematisk oversikt på én side over masterstudiet i rettsvitenskap. Ytterligere informasjon fremgår av søknaden. Den enkelte beskrivelse av hvert emne følger av vedlegg «Emneplaner», samt av søknaden. Det er lett å lese ut fra studieplanen hvilke emner som er obligatoriske, og hvor mange studiepoeng hvert enkelt emne har. Videre gir studieplanen god oversikt over når den enkelte student kan forvente å gjennomføre de enkelte emnene. Av studieplanen følger det at studenter har to alternativer på tredje semester: utveksling eller spesialfag hos UiS. Arbeidet med masteroppgaven foregår på fjerde semester.

Den sakkyndige komiteen savner informasjon om studiets progresjon. Det fremgår for eksempel ikke informasjon om at studenten må bestå første og andre semester for å gå videre til tredje og fjerde semester, eller dersom det kreves bestått i enkelte emner før studenten kan gå videre til neste semester, eller om studentene valgfritt kan ta emner når som helst i studieløpet.

Videre savner komiteen en beskrivelse av om studenter kan velge å ta valgemne fra andre institusjoner, eksempelvis fra Universitetet i Oslo, Universitetet i Bergen eller Universitetet i Tromsø, og eventuelt beskrivelser av hvilke prosesser institusjonen har for å godkjenne valgemner fra andre institusjoner slik at man sikrer at innholdet er faglig relevant for utdanningen.

Den sakkyndige komiteen har, basert på det ovennevnte, samt de aktuelle vedlegg og søknaden, kommet frem til at institusjonen ikke oppfyller kravene etter studietilsynsforskriften § 2-1 andre ledd.

Konklusjon

Nei, kravet er ikke oppfylt.

Universitetet må

- presisere nærmere kravene til studiets progresjon i studieplanen, herunder avklare om institusjonen legger opp til at studentene må bestå emner/semester for å gå videre i studieløpet eller ikke

Universitetet bør

- avklare om studenter kan ta valgemner hos andre institusjoner, og redegjøre for prosesser institusjonen har for å sikre at innholdet i valgemnet er faglig relevant for utdanningen

3.3 Krav til studietilbudet

3.3.1 Læringsutbytte og studiets navn

Fra studietilsynsforskriften:

§ 2-2 (1) Læringsutbyttet for studietilbudet skal beskrives i samsvar med Nasjonalt kvalifikasjonsrammeverk for livslang læring, og studietilbudet skal ha et dekkende navn.

Vurdering

Kravet knytter seg til å vise at læringsutbyttet for studietilbudet beskrives i samsvar med Nasjonalt kvalifikasjonsrammeverk for livslang læring (NKR) og at studietilbudet har et dekkende navn.

Studiets navn er «Master i rettsvitenskap». Den engelske oversettelsen er «Master's degree in Law». Den sakkyndige komiteen vurderer navnet dekkende for studietilbudet.

Læringsutbyttebeskrivelsen for studietilbudet er beskrevet i søknaden side 12-14, og sammenhengen mellom læringsutbyttet på emnenivå og studieprogramnivå er beskrevet i vedlegg «Sammenheng mellom læringsutbytte på emnenivå og studieprogramnivå».

Det fremgår av søknaden at læringsutbyttebeskrivelsen er utformet med utgangspunkt i NKR nivå 7 (master), og den representerer progresjon og økt kompleksitet i forhold til en bachelorutdanning, samt at det stilles større krav til selvstendighet enn på bachelornivå.

I søknaden beskrives målene gjennom krav til læringsutbytte i form av kunnskap, ferdigheter og generell kompetanse. Komiteen ser likevel enkelte utfordringer med læringsutbyttet som er beskrevet i søknaden. Komiteen bemerker for det første at deler av læringsutbyttebeskrivelsen ikke er fagspesifikt, men at den er holdt i generelle termer. Komiteen bemerker dernest at LUK 5, om at kandidaten skal «ha avansert kunnskap innen de sentrale forretningsjuridiske emner (skatterett, internasjonal kontraktsrett, energirett, selskapsrett, regnskapsrett) og forstå sammenhengen mellom disse fagdisiplinene, samt disse og andre fagdisipliner», ikke kan sikres, da dette er valgemenner. Endelig bemerker komiteen at ikke alle generelle kompetanser i NKR på nivå 7 gjenfinnes i studiets læringsutbyttebeskrivelse. Søkeren har i søknaden begrunnet valgene, som er gjort i arbeidet med læringsutbyttebeskrivelsen. Det gjelder også det særlige fokus på kompetanse i forretningsjus.

Den sakkyndige komiteen finner at beskrivelsen av læringsutbyttet oppfyller kravene i NKR, men komiteen bemerker samtidig at det er problematisk at læringsutbyttet, særlig LUK 5, ikke nødvendigvis oppfylles av alle studentene. Læringsutbyttet som beskrevet er derfor ikke egnet til å kommunisere presist om studentenes oppnådde kompetanse. Se også den sakkyndige komiteens vurdering under punkt 3.3.4.

Komiteen bemerker videre at læringsutbyttebeskrivelsen i meget begrenset omfang inneholder et internasjonalt aspekt (det er kun nevnt i LUF 5, s. 13/51 i søknaden). Selv om det ikke spesifikt er et krav i NKR at læringsutbyttet skal inneholde et slikt internasjonalt aspekt, mener komiteen likevel at det forventes at en masterstudium i rettsvitenskap forholder seg til de internasjonale aspekter av fagene som inngår i studieprogrammet og at dette avspeiles i den overordnede læringsutbyttebeskrivelse. Det gjelder spesielt for de valgemenne som fokuserer på internasjonale temaer; Energy Law International Climate Change Law og International Commercial Contracts.

Konklusjon

Ja, kravene er oppfylt.

Universitetet bør

- i høyere grad sikre at læringsutbyttebeskrivelsen er koblet opp mot de fagspesifikke kunnskaper, ferdigheter og kompetanser som studentene oppnår på studiet

- sikre at alle generelle kompetansene i NKR på nivå 7 gjenfinnes i studiets læringsutbyttebeskrivelse
- sikre at studiets internasjonale aspekter tydeliggjøres og klart fremgår av læringsutbyttebeskrivelsen

3.3.2 Studietilbudets faglige oppdatering og relevans

Fra studietilsynsforskriften:

§ 2-2 (2) Studietilbudet skal være faglig oppdatert, og ha tydelig relevans for videre studier og/eller arbeidsliv.

Vurdering

De fag som inngår i studiet omhandler gjeldende rett. Det ligger i fagets natur at det til enhver tid kreves at studiet er oppdatert i forhold til gjeldende rett. Komiteen vurderer at den faglige oppdatering knyttet til studiets faglige innhold i seg selv og den relevans det har for profesjons-, arbeids- og samfunnsliv sikres dels gjennom studiets forankring i det faglige miljø på UiS og dels gjennom det etablerte studieprogramrådet og det beskrevne samarbeidet med aktører i arbeidslivet.

Studiet skal ifølge søknaden gi selvstendig kompetanse for arbeidslivet og skal kunne gi muligheter for opptak til videre studier for å oppnå en ph.d.- grad i rettsvitenskap. Komiteen mener, at studiet har tydelig relevans for arbeidslivet. Komiteen mener videre, at mastergraden i rettsvitenskap kan kvalifisere for opptak til ph.d.-studier. Studiet oppfyller derfor kravet om at det skal ha relevans for videre studier.

Konklusjon

Ja, kravene er oppfylt.

3.3.3 Studietilbudets arbeidsomfang

Fra studietilsynsforskriften:

§ 2-2 (3) Studietilbudets samlede arbeidsomfang skal være på 1500-1800 timer per år for heltidsstudier.

Vurdering

Det anføres i søknaden at studentene forventes å jobbe ca. 750-900 timer hvert semester. Dette utgjør 250-300 timer for et emne på 10 studiepoeng (ECTS) og 500-600 timer for et emne på 20 studiepoeng (ECTS) og 750-900 timer for 30 studiepoeng (ECTS). En oversikt over arbeidsomfanget finnes i vedlegg «Arbeidsomfang for studentene».

Selvstudium, inkludert det som er kategorisert som eksamensforberedelser, utgjør størstedelen av arbeidsomfanget. Det er ikke angitt hvordan den organiserte undervisningen fordeles mellom de ulike aktivitetene, herunder forelesninger, seminardeltakelse og veiledning. Det er satt av timer til individuell veiledning i forbindelse med masteroppgaven, men det fremkommer ikke tydelig hvor mange timer som er satt av til individuell veiledning. I vedlegget «Arbeidsomfang for studentene» er det oppført samlet som «oppgavearbeid inkludert veiledning». De fleste av emneplanene inneholder

en utdypning av arbeidsomfanget i de enkelte emnene. Komiteen bemerker at for- og etterarbeid for studentene er angitt som undervisning, men mener at dette snarere kan betraktes som selvstudium. Komiteen bemerker i tillegg at det ikke er angitt i hvilket omfang oppgaver knytter seg til eksamen og i hvilket omfang de knytter seg til læringen i løpet av semesteret.

Arbeidsomfanget er tilpasset opplegget for studiet for å oppnå studiets læringsutbyttebeskrivelser gjennom de ulike arbeidsformene.

Konklusjon

Ja, kravet er oppfylt.

Universitetet bør

- mer detaljert angi hvordan arbeidsomfanget knytter seg til ulike læringsaktiviteter, selvstudium og eksamensforberedelse
- angi hvor mange timer det er satt av til individuell veiledning i forbindelse med masteroppgaven

3.3.4 Studietilbudets innhold, oppbygning og infrastruktur

Fra studietilsynsforskriften:

§ 2-2 (4) Studietilbudets innhold, oppbygning og infrastruktur skal være tilpasset læringsutbyttet for studietilbudet.

Vurdering

Innhold og oppbygning

Søker gir en grundig beskrivelse av studiets innhold og oppbygning i søknaden side 19-23 og vedlegg «Studieplan». Studiet går over to år inndelt i to semestre hvert studieår. Dette gir fire semestre til sammen.

Første semester er inndelt i to emner tilsvarende samlet 30 studiepoeng: Formuerett (20 studiepoeng) og et valgemenne (10 studiepoeng). I andre semester undervises det i ett emne, som tilsvarer 30 studiepoeng: Prosess- og strafferett.

Tredje semester gir ulike muligheter. Studentene kan velge utveksling (30 studiepoeng). For de studentene som ikke velger utveksling, kan de velge blant valgemenner innenfor forretningsjus, internship og prosedyrekonkurranse (samlet 30 studiepoeng). Studiet avsluttes med innlevering av masteroppgaven (30 studiepoeng).

I vedlegget «Emneplaner» inngår læringsutbyttebeskrivelsene for de enkelte emnene i de ulike emnebeskrivelsene.

Per i dag eksisterer det ikke formelle kriterier for det faglige innholdet i et masterstudium i rettsvitenskap. UiS henviser likevel til at det har utviklet seg en form for konsensus om hvilke fag som anses som sentrale på masternivå for jusutdanningen. UiS angir at disse emnene svarer til de i den foreslåtte studieplanen. Fagene i den foreslåtte studieplanen bygger dermed på de forventede

kompetanser fra bachelorstudiet, og sikter dels mot at studentene får generell rettsvitenskapelig kompetanse og dels at de får en særlig forretningsjuridisk kompetanse.

Emner som særlig skal gjenspeile målsetningen om generell rettsvitenskapelig kompetanse er Formuerett (20 studiepoeng) og Prosess- og strafferett (30 studiepoeng). Studentene skal i tillegg følge et to-dagers emne i etikk med obligatorisk oppmøte, men uten eksamen, og det gir ikke studiepoeng. Emner som skal gjenspeile den forretningsjuridiske profilen er valgemenner. Av disse er tre på engelsk. De ulike valgemenner, internship og prosedyrekonkurranse utgjør hver 10 studiepoeng. Masteroppgaven skrives innenfor et tema som velges i samråd med veileder.

Komiteen finner opplegget faglig godt, men at oppbygningen ikke sikrer at studentene oppnår en forretningsjuridisk kompetanse, som søker mener er sentral for studietilbudet. Se også punkt 3.2.1 og 3.3.1. Den store valgfrihet på andre studieår medfører at det kun er i 1. semester at man kan være sikker på at studenten får kjennskap til et forretningsjuridisk emne, og her kan man i tillegg stille spørsmål ved om emnet Law and Technology er et forretningsjuridisk emne.

Komiteen bemerker i tillegg at Juridisk metode ikke inngår som fag i den obligatoriske delen av studiet. Det er komiteens vurdering, at metode må inngå i tilbudet på masternivå, ettersom det ikke er tilstrekkelig med den utdanning studentene har fått på bachelornivå. Det er mulig å integrere metode i de øvrige fagene, slik at metode ikke nødvendigvis må undervises som et eget fag. Det fremgår likevel ikke av søknaden om dette er oppfylt for det foreslåtte studiet.

Komiteen bemerker endelig at det legges opp til mulighet for at ta det femte året i utlandet (LL.M) på en av UiS sine partnerinstitusjoner, og som vil gi fritak for femte studieår. Dette er ikke beskrevet nærmere i søknaden. Det er komiteens oppfatning at en slik løsning ikke vil gi studentene mulighet til å oppnå det beskrevne læringsutbyttet, da en del av disse er spesifikt knyttet til tredje og fjerde semester, særlig kunnskap innenfor forretningsjus og læringsutbyttet knyttet til masteroppgaven.

Infrastruktur

Tilgangen til bibliotekressurser er vesentlig for jusstudenter, herunder særlig tilgangen til jusbøker og tidsskrifter. Sentrale kilder er tilgjengelig gjennom nettbaserte databaser som Lovdata, Idunn og Gyldendal Rettsdata. Komiteen mener at søker oppfyller kravet om tilgang til bibliotekstjenester innenfor fagets egenart. UiS gir en grundig beskrivelse av den øvrige infrastruktur, herunder fysiske og digitale ressurser, og komiteen mener at UiS på tilfredsstillende vis har gjort rede for dette.

Konklusjon

Nei, kravene er ikke oppfylt.

Universitetet må

- sikre at studentene oppnår tilstrekkelig forretningsjuridisk kompetanse såfremt dette skal være sentralt for studietilbudet, eller endre på læringsutbyttebeskrivelsen slik at det er mulig for alle studentene uansett sammensetningen av 3. semester å oppfylle denne

- sikre at studentene får tilstrekkelig med juridisk metode enten som et eget obligatorisk fag eller inkludert i de øvrige obligatoriske emnene

Universitetet bør

- unnlate å gi mulighet for at det femte året kan fritas på bakgrunn av en LL.M. ved en av UiS sine partnerinstitusjoner, eller gjøre det tydelig hvordan studenter som velger denne mulighet vil kunne oppnå det beskrevne læringsutbyttet for studiet

3.3.5 Undervisnings-, lærings- og vurderingsformer

Fra studietilsynsforskriften:

§ 2-2 (5) Undervisnings-, lærings- og vurderingsformer skal være tilpasset læringsutbyttet for studietilbudet. Det skal legges til rette for at studenten kan ta en aktiv rolle i læringsprosessen.

Vurdering

Undervisnings-, lærings-, og vurderingsformene er beskrevet i søknaden side 27-31 og i vedlegg «Undervisnings- og læringsformer» og «Vurderingsformer». Læringsutbyttet for de enkelte emner er beskrevet i emnebeskrivelsene i vedlegg «Emneplaner».

Undervisningen i de obligatoriske emnene består i hovedsak av forelesninger og seminarer, som suppleres med andre læringsaktiviteter. Det er i de ulike emneplanene angitt hvor stor andel av undervisningen de enkelte aktivitetene utgjør. Søker legger stor vekt på at undervisningen skal være praksisnær og dialogbasert, samt at læringsformen skal være problembasert. Komiteen finner i lys av dette at de valgte undervisnings- og læringsformene er velvalgte og tilpasset læringsutbyttet for studietilbudet.

De vurderingsformene UiS benytter er i første rekke skriftlig skoleeksamen og muntlig eksamen. I valgmenene er det større variasjon og i tillegg til skriftlig individuell skoleeksamen benyttes også individuelle skriftlige oppgaver, hjemmeeksamen og skriftlig gruppeoppgave. Vurderingsformene svarer godt til læringsutbyttebeskrivelsene idet studentene prøves både muntlig og skriftlig. Ved å benytte ulike vurderingsformer får også studentene øving i å mestre ulike typer oppgaver i form av praktiske og teoretiske problemstillinger. Vurderingsformene legger også opp til øving i å mestre ulike arbeidsformer i form av å prestere på bakgrunn av opparbeidet kunnskap (skoleeksamen), arbeid over tid med tilgjengelig kildemateriale (hjemmeeksamen og masteroppgave) og formidling av muntlige resonnementer (muntlig prøving).

Komiteen finner at gjennom de ulike undervisnings-, lærings- og vurderingsformer er det tilstrekkelig lagt til rette for at studenten kan ta en aktiv rolle i læringsprosessen.

Konklusjon

Ja, kravene er oppfylt.

3.3.6 Kobling til forsknings og/eller kunstnerisk utviklingsarbeid

Fra studietilsynsforordningen:

§ 2-2 (6) Studietilbudet skal ha relevant kobling til forskning og/eller kunstnerisk utviklingsarbeid, og faglig utviklingsarbeid.

Vurdering

Kravet knytter seg til å vise en tilstrekkelig relevant gjensidig kobling mellom FoU virksomheten og studietilbudet, i tillegg til å vise hvordan studentene introduseres for forskning og faglig utviklingsarbeid i løpet av studiet.

I søknaden fremgår det at studietilbudet skal være basert på forskning, samt at de vitenskapelig ansatte skal undervise innen sitt forskningsområde eller tilgrensende fagfelt. Det fremheves i tillegg at fagstabens egen forskning er sentral i undervisningen, dels som pensum og dels gjennom case-undervisning basert på problemstillinger som de ansatte har publisert arbeider omkring. Bruk av oppdatert forskning som pensum er en god måte å sikre sammenheng mellom forskning og utdanning, det samme kan sies om å la de ansatte undervise innen egne forskningsområder.

Her vil vi imidlertid vise til vurderingene gjort i punkt 3.4.1. Fagmiljøet har i utgangspunktet en begrenset størrelse, men i tillegg er det bare ni som har poenggivende publikasjoner de siste fem årene og videre bare tre ansatte som har mer enn to poenggivende publikasjoner. Dette viser at fagmiljøet i begrenset grad består av aktive forskere, noe som igjen vanskeliggjør den ønskede synergien om å la de ansatte undervise innenfor det de forsker i, og dermed oppnå kobling forskning-utdanning. Som vist i punkt 3.4.1 kan det stilles spørsmål ved om det er aktive forskere innenfor deler av emnene. Særlig kan det stilles spørsmål ved hvor sterk forskningskompetansen innen straffe- og prosessrett er, når dette er avhengig av én person som er midlertidig engasjert som professor, uten at nærmere opplysninger om omfang og art av engasjementet fremgår. Det er heller ikke angitt i oversikten over fagmiljøet hvordan og i hvilken grad vedkommende skal bidra.

Case-undervisningen skal ifølge søknaden legges tett opp mot spørsmål underviserne har forsket på. Denne mulighet minskes når de ansatte i så begrenset grad har publisert forskning.

Størrelsen på fagmiljøet og at det er relativt få av personene i fagmiljøet som fremstår som aktive forskere, gjør at den relevante koblingen mellom studietilbudet og forskning blir krevende. Likefullt synes det klart at studietilbudet gjennom fagbeskrivelser, pensum og tanker om undervisning, skal baseres på relevant og oppdatert forskning, og komiteen finner at dette må anses tilstrekkelig for dette kriteriet.

Studentenes møte med forskning er i søknaden kort beskrevet gjennom faglitteratur og masteroppgaven. Komiteen vurderer dette som tilstrekkelig, selv om det med fordel bør utdypes. Det kunne også gis grundigere beskrivelser av hvordan arbeid med masteroppgaven, vurderingsformer og øvinger vil bidra til at studentene blir presentert for forskning og utviklingsarbeid.

Konklusjon

Ja, kravene er oppfylt.

Universitetet bør

- styrke fagmiljøet gjennom å tilføre flere aktive forskere, og gjennom å sikre at dagens ansatte er aktive forskere fremover for å sikre studietilbudets kobling til FoU
- styrke fagmiljøet innenfor de fagområder hvor det per i dag er klare mangler
- tydeliggjøre hvordan studentene vil møte forskning og utviklingsarbeid gjennom arbeid med masteroppgaven og gjennom vurderingsformer og øvinger

3.3.7 Ordninger for internasjonalisering

Fra studietilsynsforskriften:

§ 2-2 (7) Studietilbudet skal ha ordninger for internasjonalisering som er tilpasset studietilbudets nivå, omfang og egenart.

Vurdering

Kravet innebærer at studietilbudet settes i en internasjonal kontekst, slik at studentene eksponeres for et mangfold av perspektiver. Det som vurderes er om institusjonen tydeliggjør studietilbudets internasjonale dimensjoner. Ordningene for internasjonalisering kan omfatte en rekke aktiviteter slik som bruk av internasjonal litteratur, internasjonale gjesteforelesere, innvekslingsstudenter eller studentenes deltakelse på internasjonale workshops og konferanser. Dette er ikke en uttømmende liste.

UiS åpner for både utveksling og innveksling av studenter, og vil på denne måten sikre internasjonalisering. Videre fremgår det av søknaden at tre av valgemnene hos UiS vil være engelskspråklige og åpne for innvekslingsstudenter: Energy Law and International Climate Change Law, Law and Technology og International Commercial Contracts. Det er positivt at emnene som tilbys innvekslingsstudenter også tas av hjemhørende studenter på UiS. Slik vil man få et internasjonalt perspektiv i klasseromsundervisningen. Av søknaden fremgår det videre at enkelte emner vil ha internasjonal pensumlitteratur, samt inneholde internasjonale dommer. Videre er det positivt at emnet Energy Law and International Climate Change Law skal være et samarbeid mellom UiS, Cardiff University og Aix-Marseille Université, og at studenter som tar emnet vil ta det sammen med studenter fra de andre universitetene.

Deler av fagmiljøet hos UiS er internasjonalt. Flere har tatt utdanning og/eller har internasjonal arbeidserfaring. Det vurderes også å invitere lærere fra læringssteder i utlandet til å være gjesteforelesere og veiledere.

Basert på det ovennevnte, samt informasjonen som fremkommer av søknaden, har den sakkyndige komiteen kommet frem til at institusjonen oppfylder kravene til internasjonalisering etter studietilsynsforskriften § 2-2 (7).

Konklusjon

Ja, kravene er oppfylt.

3.3.8 Internasjonal studentutveksling

Fra studietilsynsforordningen:

§ 2-2 (8) Studietilbud som fører fram til en grad skal ha ordninger for internasjonal studentutveksling. Innholdet i utvekslingen skal være faglig relevant.

Vurdering

Studieplanen for masterstudiet i rettsvitenskap hos UiS er lagt opp slik at det tilrettelegges for utveksling og innveksling. Institusjonen redegjør for ordningene for studentutveksling i søknaden, samt i enkelte vedlegg. For studenter som skal ta master i rettsvitenskap hos UiS, vil studentutveksling skje på tredje semester. Ifølge studieplanen og søknaden skal studenter som drar på utveksling ta emner som totalt tilsvarer minst 30 studiepoeng.

UiS tilrettelegger også for at studenter kan velge å skrive masteroppgave i utlandet, og dermed bruke et helt semester ved en utenlandsk institusjon. Det er ikke redegjort ytterligere for denne muligheten, foruten informasjon om at det kun er masteroppgaver som i innhold, omfang og dybde tilsvarer den oppgaven som kreves til mastergraden i rettsvitenskap ved UiS som godskrives. Institusjonen åpner selv for at studenter kan ta en LL.M, det vil si ta hele siste studieår, hos en av UiS sine partneruniversiteter. Det bemerkes på side 18 i søknaden at det skal utarbeides mer detaljerte regler for dette. Den sakkyndige komiteen vil imidlertid vise til vurderingen i punkt 3.3.4, hvor det fremheves at institusjonen enten bør unnlate å gi en slik mulighet, eller tydeliggjøre hvordan studenter som velger denne muligheten vil kunne oppnå det beskrevne læringsutbyttet for studiet.

Det er tilstrekkelig med én bindende avtale om studentutveksling såfremt avtalen er på riktig nivå og er faglig relevant. Per dags dato har UiS to bindende utvekslingsavtaler direkte tilknyttet rettsvitenskap: avtalen med Kozminski Universitet i Warszawa som gjelder til 2029, og avtalen med Bond Universitet i Australia som utløper 6. august 2022. Det fremgår ingen informasjon om denne sistnevnte avtalen er fornyet. Den sakkyndige komiteen vil derfor bemerke at avtalen ikke vil tilfredsstille kravene til internasjonal studentutveksling ettersom det ikke vil være mulig for studenter å søke seg dit uten fornying av avtalen. UiS har videre vist til en rekke utvekslingsavtaler i forbindelse med Nordlys-samarbeidet. Den sakkyndige komiteen vil imidlertid bemerke at denne avtalen utløp i 2021, og at UiS på akkrediteringstidspunktet ikke har fremlagt informasjon om at den er fornyet. I realiteten er det bare utvekslingsavtalen med Kozminski Universitet i Warszawa som er gyldig, og den gir bare mulighet for utveksling av to studenter. Den sakkyndige komiteen anbefaler derfor UiS å jobbe med å fornye avtalene med Bond Universitet og Nordlys-samarbeidet, eller få på plass flere utvekslingsavtaler slik at man sikrer studentutveksling for flere studenter.

Institusjonen har i søknaden vist til eksempler på relevante emner ved de ulike utvekslingsinstitusjonene. Selv om det i realiteten kun er avtalen med Kozminski Universitet som er bindende, har komiteen sett på emnene som tilbys ved samtlige institusjoner. Informasjonen som fremgår av søknaden gir god oversikt over de ulike utvekslingsavtalenes faglige relevans, og er etter komiteens mening tilfredsstillende. Emnene som tilbys har faglig relevans, og er egnet til å fylle kravet om internasjonal studentutveksling.

UiS påpeker videre at det ikke er lagt noen føringer på hvilke emner studentene må ta mens de er i utlandet, så fremt det er emner på masternivå i rettsvitenskap og disse ikke overlapper med emner

studentene har tatt eller skal ta senere i studieprogrammet. Det er positivt at institusjonen forsikrer seg om at studenter ikke tar emner på utveksling som fører til faglig overlapp. Den sakkyndige komiteen vil likevel igjen påpeke at studenter som velger å ta fag uten forretningsjuridisk karakter ikke vil kunne oppnå beskrivelsen av graden slik den fremgår av vitnemålet. Slik beskrevet i punkt 3.2.1 beskriver UiS at deres grad er en master i rettsvitenskap med en forretningsjuridisk profil, som gir en særlig fordypning i forretningsjuridiske emner i to semestre.

Basert på det ovennevnte, samt informasjonen som kommer frem i vedleggene, har den sakkyndige komiteen kommet frem til at institusjonen oppfyller kravet om internasjonal studentutveksling etter studietilsynsforskriften § 2-2 (8).

Konklusjon

Ja, kravene er oppfylt.

Universitetet bør

- gi ytterligere informasjon om mulighetene for å skrive masteroppgave i utlandet, samt mulighetene for å ta en LL.M hos UiS sine partneruniversiteter, og særlig tydeliggjøre hvordan studenter som velger denne muligheten vil kunne oppnå det beskrevne læringsutbyttet for studiet
- fornye avtaler med partnerinstitusjoner, eller inngå flere avtaler slik at man sikrer at flere studenter kan dra på studentutveksling
- beskrive prosessen for godkjenning av valgemner slik at man sikrer emnets faglige relevans
- avklare om det skal stilles krav til hvilke emner studentene kan ta på utveksling slik at de oppfyller masterstudiets mål om å ha en «forretningsjuridisk profil», såfremt dette skal være sentralt for studietilbudet

3.3.9 Praksisavtaler

Fra studietilsynsforskriften:

§ 2-2 (9) For studietilbud med praksis skal det foreligge praksisavtale mellom institusjon og praksissted.

Vurdering

Kravet knytter seg til å sikre at studentene som er i praksis kan oppnå det beskrevne læringsutbytte og det skal foreligge praksisavtaler mellom institusjonen og praksisstedet.

Den sakkyndige komitee bemerker at UiS i søknaden ikke klart beskriver om muligheten for internship skal sidestilles med praksis. På bakgrunn av den vedlagte emnebeskrivelsen for internship, mener komiteen at det er nærliggende at internship skal forstås som praksis. Muligheten for internship må derfor ligge innenfor rammene av studietilsynsforskriftens § 2-2 (9), og det er derfor et krav at det foreligger praksisavtale mellom institusjonen og praksisstedet.

Det følger av emnebeskrivelsen for internship, at «the internship and workplace must be approved by the course teacher» og «a contact person (mentor) in the internship organization must be approved», men det er ikke klart om det skal foreligge praksisavtale. Søknaden inneholder ikke et

avsnitt om praksis, men internship omtales som et valgemne på side 22 i søknaden. Søker har vedlagt samarbeidsavtale med CMS Kluge Advokatfirma AS (CMS Kluge) og Gatejuristen samt to intensjonsavtaler, hvorav én inneholder mulighet for praksis.

På dette grunnlaget vurderer den sakkyndige komiteen at det er uklart om søker lever opp til studietilsynsforskriftens krav om at det for studietilbud med praksis skal foreligge praksisavtale mellom institusjon og praksissted.

Konklusjon

Nei, kravet er ikke oppfylt.

Universitetet må

- sikre at det foreligger praksisavtaler mellom UiS og praksisstedet, og at praksisavtalene oppfyller kravene i studietilsynsforskriftens § 2-2 (9)

3.3.10 Avgrensning og bredde

Studiekvalitetsforskriften:

§ 3-2 (1) Mastergradsstudiet skal være definert og avgrenset og ha tilstrekkelig faglig bredde.

Vurdering

Studiet er et mastergradsstudium i rettsvitenskap som skal kvalifisere til alle yrker som krever slik mastergrad, eksempelvis dommer og advokat. Ifølge søknaden skal studiet sikre tilstrekkelig bredde i den rettsvitenskapelige kompetansen, samtidig som den valgfrie delen skal sikre et internasjonalt fokus og være koblet til øvrige emner som tilbys ved UiS og gi en forretningsjuridisk profil.

For å sikre at studentene har de nødvendige kunnskapene til å ta masterstudiet stilles det krav om bachelor i rettsvitenskap. Bachelor i rettsvitenskap er ikke normert. For at kravet til bredde til en master i rettsvitenskap skal ivaretas må skolen derfor sikre at de som tas opp har tre år med juridisk utdanning på minst bachelornivå som sikrer den nødvendige bredden for en femårig utdanning i rettsvitenskap sammen med de fagene som inngår i masterstudiet.

Som nevnt under punkt 3.3.4, inngår ikke juridisk metode som fag i den obligatoriske delen av studiet. Metode må etter komiteens mening inngå i tilbudet på masternivå for å sikre tilstrekkelig faglig bredde.

Som en følge av vurderingen i punkt 3.3.4 ovenfor, er det dessuten tvil om studiet kan sies å være tilstrekkelig definert som et studium som gir spesialisering i forretningsjus, all den stund studentene kan velge bort disse fagene gjennom utenlandsopphold og masteroppgaven.

Konklusjon

Nei, kravene er ikke oppfylt.

Universitetet må

- inkludere metode i den obligatoriske delen av studiet enten som eget emne, eller integrert i de andre emnene for at sikre masternivå og tilstrekkelig faglig bredde

3.4 Krav til fagmiljø

3.4.1 Fagmiljøets sammensetning, størrelse og kompetanse

Fra studiekvalitetsforskriften:

§ 3-2 (2) Mastergradsstudiet skal ha et bredt og stabilt fagmiljø som består av tilstrekkelig antall ansatte med høy faglig kompetanse innenfor utdanning, forskning eller kunstnerisk utviklingsarbeid og faglig utviklingsarbeid innenfor studietilbudet. Fagmiljøet skal dekke fag og emner som studietilbudet består av. De ansatte i fagmiljøet skal ha relevant kompetanse.

Fra studietilsynsforskriften:

§ 2-3 (1) Fagmiljøet tilknyttet studietilbudet skal ha en størrelse som står i forhold til antall studenter og studiets egenart, være kompetansemessig stabilt over tid og ha en sammensetning som dekker de fag og emner som inngår i studietilbudet.

Vurdering

Fagmiljøtabellen som er vedlagt den supplerende informasjonen datert 28. april 2022 er lagt til grunn for vurderingen av fagmiljøet tilknyttet studietilbudet. Vurderingene vil bli gjort på grunnlag av fagmiljøtabellens navngitte og allerede ansatte personer. Fagmiljøet som bidrar med minst 0,1 årsverk består av 16 faglig ansatte som skal bidra med totalt 6,7 årsverk (7,3 årsverk medregnet en navngitt fagperson som er i en ansettelsesprosess), hvorav 3,5 årsverk er avsatt til undervisning og veiledning og 2,4 årsverk er avsatt til FoU. I tillegg er det planlagt en ny ansettelse til, men kompetanse på denne er ukjent og kan derfor ikke vurderes og regnes med i årsverkene for studiet. UiS planlegger for et årlig opptak på 30 studenter de første årene, og 60 studenter ved full drift.

Studiekvalitetsforskriften krever at mastergradsstudiet skal ha et bredt og stabilt fagmiljø som består av tilstrekkelig antall ansatte med høy faglig kompetanse. Studietilsynsforskriften presiserer dette til at fagmiljøet skal ha en størrelse som står i forhold til antall studenter og studiets egenart, og være kompetansemessig stabilt over tid.

Fagmiljøet som skal bidra inn i studiet består av 12 fast ansatte i hovedstilling ved UiS, to midlertidig ansatte i hovedstilling og en i bistilling. I tillegg har miljøet knyttet til seg en tidligere høyesterettsdommer og en ny førsteamanuensis er i en ansettelsesprosess. Av de fast ansatte er det ni som har poenggivende publikasjoner i Cristin de siste fem årene. Bare tre har publisert mer enn to poenggivende arbeider de siste fem årene. Av de fast ansatte er 12 jurister, tre av dem med utenlandsk jusseksamen. Den vesentlige delen av de publiserte arbeidene fra fagmiljøet er i skatterett, prosessrett, internasjonal energirett og menneskerettigheter. Komiteen er på denne bakgrunn i tvil om man kan si at forskriftens krav til bredde i fagmiljøet er oppfylt. Siden fagmiljøet bare består av tre personer som har drevet forskning med publiserte resultater av noe omfang de siste fem årene, er komiteen også i tvil om forskriftenes krav til størrelse på fagmiljøet er oppfylt.

Studiet er et masterstudium på avansert nivå der undervisningen er basert på forskning. Det ligger i studiets egenart at fagpersonene som skal undervise må være faglig oppdatert og formidle forskningsresultatene i undervisningen. Etter forskriften skal fagmiljøet dekke fag og emner som

studietilbudet består av og ha relevant kompetanse. Det vises til komiteens vurdering av studietilsynsforordningen § 2-3 fjerde ledd i punkt 3.4.4 om blant annet mangler i sentrale deler av studiet.

De sentrale obligatoriske emnene i studieopplegget er formuerett og prosess- og strafferett. Formueretten skal dekkes av en førsteamanuensis, som skal bidra inn i studiet med ett årsverk. For øvrig er det ingen andre i fagmiljøet som er satt opp med bidrag inn i dette faget. Formueretten dekkes av en som er cand.jur. fra Bergen i 2015, og disputerte for ph.d. ved UiT i 2015 på avhandlingen «Ulovfestede ekstinktive godtroerverv». Etter denne har han publisert en artikkel sammen med en annen, Norm- og subsumsjonslæren – behovet for et supplement til den tradisjonelle rettskilde- og metodelæren. I: Juridisk metode og tenkemåte. Universitetsforlaget 2019 (18 sider). Med sin avhandling har denne fagpersonen utvilsomt forskningskompetanse innen formuerett, men det kan reises spørsmål om han kan karakteriseres som en aktiv forsker siden han har publisert lite siden 2015. Etter komiteens syn, må universitetet sikre større bredde i formuerettsmiljøet for å oppfylle forskriftens krav.

Prosess- og strafferett skal dekkes av fire fagpersoner, to førsteamanuensis og to universitetslektorer. I tillegg er en engasjert som professor. En av de faglige ansatte, som er førsteamanuensis, har en ph.d. fra UiB 2015 med tittelen "The balance between procedural safeguards and efficiency: An analysis of the application of the «fair hearing» norm in ECHR Article 6(1) to civil proceedings". Avhandlingens tema er retten til en rettferdig rettergang («fair hearing») i sivile rettsaker ifølge Den europeiske menneskerettighetskonvensjonen (EMK) artikkel 6. Problemstillingen for avhandlingen er hva som skal til for at gjennomføringen av en sivil rettsak skal være i tråd med normen om en rettferdig rettergang. Han har også utgitt boken «Dommarar som ytrar seg» (2019) som handler om når en dommer kan bli inhabil som følge av ytringer om generelle spørsmål utenfor den aktuelle saken. Han har utvilsomt forskningskompetanse innen prosessrett.

Det fremgår ikke av søknaden hvor fast og regelmessig tilknytning til miljøet professoren som har fått engasjementet skal ha, men han har utvilsomt forskningskompetanse i strafferett og prosessrett. I selve søknaden er ikke denne professoren beskrevet under punktet med en nærmere presentasjon av fagmiljøet som bidrar med minst 0,1 årsverk i studiet (søknaden side 42-44) eller de som bidrar med under 0,1 årsverk (side 44-45). Bidraget til denne professoren holdes derfor utenfor vurderingene om fagmiljøet. Tre av de som skal bidra inn, har ikke forskningskompetanse innen strafferett. Komiteen mener på denne bakgrunn at universitetet må klargjøre hvordan kravet til høy faglig forskningskompetanse i strafferett dekkes.

Konklusjon

Nei, kravene er ikke oppfylt.

Universitetet må

- sikre et fagmiljø av aktive forskere som er stor nok til å dekke studiets bredde og egenart
- sikre større bredde i formuerettsmiljøet
- klargjøre hvordan de dekker kravet til høy faglig forskningskompetanse i strafferett

3.4.2 Fagmiljøets utdanningsfaglige kompetanse

Fra studietilsynsforskriften:

§ 2-3 (2) Fagmiljøet tilknyttet studietilbudet skal ha relevant utdanningsfaglig kompetanse.

Vurdering

Kravet knytter seg til at fagmiljøet må ha en utdanningsfaglig kompetanse som er tilpasset studiet, og at det aktivt må legges til rette for utvikling av denne kompetansen.

Det fremgår av søknaden at alle i fagmiljøet er kompetente undervisere, har lang erfaring med undervisning og tilfredsstillende kravene stilt ved universitetet til utdanningsfaglig kompetanse. Av de vedlagte CV-ene fremgår det at mange har gjennomført noen form for kurs i pedagogisk basiskompetanse. Noen har ytterligere kurs, og flere har omfattende undervisningserfaring. En har videre status som merittert underviser ved UiS. Det følger også av CV-ene at åtte personer ikke har oppgitt noen eller tilstrekkelig undervisningsfaglig kompetanse. Dette stemmer dermed ikke med opplysningene i søknaden om at alle oppfyller kravene, med mindre CV-ene er mangelfulle. Seks av personene som er listet opp i tabellen med fagmiljø som bidrar med minst 0,1 årsverk i studiet, mangler ifølge CV-ene nødvendig utdanningsfaglig kompetanse.

UniPed ved UiS organiserer basiskurs i universitetspedagogikk samt kurs i kollegaveiledning, som til sammen oppfyller de krav som stilles til ansatte i fast stilling og midlertidige stillinger over to år. Det legges til grunn at disse kursene er egnet til å bidra med nødvendig grunnkompetanse, og at det må arbeides for å sikre at alle gjennomfører kursene.

Det fremheves videre som positivt at UiS krever at alle ansatte hvert femte år gjennomfører noen form for faglig oppdatering og utvikling innenfor det utdanningsfaglige feltet. Det er videre positivt at UiS har en ordning for merittering, og at enheten som skal drive denne den omsøkte utdanningen har en slik merittert underviser. Disse ordningene synes godt egnet til å gi nødvendig utdanningsfaglig kompetanse, samt til å videreutvikle denne kompetansen.

Konklusjon

Ja, kravet er oppfylt.

Universitetet bør

- sikre at alle de ansatte har nødvendig utdanningsfaglig kompetanse

3.4.3 Faglig ledelse

Fra studietilsynsforskriften:

§ 2-3 (3) Studietilbudet skal ha en tydelig faglig ledelse med et definert ansvar for kvalitetssikring og -utvikling av studiet.

Vurdering

Masterstudiet skal ledes av en studieprogramleder og et studieprogramråd. I studieprogramrådet er det både studentmedlemmer, et eksternt medlem og medlemmer fra de vitenskapelig ansatte. Rådet er rådgivende organ for dekan som er øverste ansvarlige for virksomheten på fakultetet.

Studieprogramrådets oppgaver og ansvar synes klart definert. Studieprogramlederens ansvar synes noe mer vagt fastslått. Det synes likefullt som at organiseringen baserer seg på et allerede utprøvd og velkjent system ved UiS, og det legges til grunn at roller og ansvar er godt kjent og at systemet fungerer.

Dekan som har det øverste ansvaret også for studieprogrammene er en professor i samfunnsøkonomi. Vedkommende har dermed ikke en faglig bakgrunn fra rettsvitenskap. Det vil imidlertid studieprogramlederen ifølge søknaden ha. Dette er oppgitt å være en professor som er en aktiv forsker, har bred undervisningserfaring, erfaring fra ledelse av studier og er merittert underviser. Vedkommende synes meget godt kompetent til å fylle oppgaven som studieprogramleder. Det bør sikres at studieprogramlederen også i fremtiden vil inneha solid rettsvitenskapelig kompetanse. Sammensetningen i studieprogramrådet synes god med tanke på de oppgaver som ligger der.

Det kan spørres om også avdelingslederen for regnskap og rettsvitenskap burde vært involvert i arbeidet med ledelse/kvalitetssikring av programmet. Særlig gjelder det siden dekan kommer fra et helt annet fagområde. Søknaden gir ingen holdepunkter for at avdelingslederen skal være involvert i den faglige ledelsen av programmet.

Konklusjon

Ja, kravet er oppfylt.

Universitetet bør

- sikre at studieprogramlederen alltid innehar solid rettsvitenskapelig kompetanse
- vurdere om avdelingslederen for regnskap og revisjon også bør involveres mer aktivt i ledelse og kvalitetssikring av studieprogrammet

3.4.4 Tilsatte i hovedstillinger og sentrale deler

Fra studietilsynsforskriften:

§ 2-3 (4) Minst 50 prosent av årsverkene knyttet til studietilbudet skal utgjøres av ansatte i hovedstilling ved institusjonen. Av disse skal det være ansatte med minst førstestillingskompetanse i de sentrale delene av studietilbudet. I tillegg gjelder følgende krav til fagmiljøets kompetansenivå:

- a) For studietilbud på bachelorgradsnivå skal fagmiljøet tilknyttet studiet bestå av minst 20 prosent ansatte med førstestillingskompetanse
- b) For studietilbud på mastergradsnivå skal 50 prosent av fagmiljøet tilknyttet studiet bestå av ansatte med førstestillingskompetanse, hvorav minst 10 prosent med professor- eller dosent kompetanse ansatte med førstestillingskompetanse.
- c) For studietilbud på doktorgradsnivå skal fagmiljøet tilknyttet studiet bestå av ansatte med førstestillingskompetanse, hvorav minst 50 prosent med professorkompetanse.

Vurdering

Kravet innebærer både at minst 50 prosent av årsverkene knyttet til studietilbudet skal utgjøres av ansatte i hovedstilling ved institusjonen, og at det skal være ansatte med minst førstestillingskompetanse i de sentrale delene av studietilbudet. Siden dette er et masterstudium må

50 prosent av fagmiljøet tilknyttet studiet bestå av ansatte med førstestillingskompetanse, hvorav minst 10 prosent med professor- eller dosent kompetanse.

Fagmiljøtabellen som er vedlagt den supplerende informasjonen datert 28. april 2022, avviker noe fra den opprinnelige fagmiljøtabellen innsendt med søknaden. Vi har lagt til grunn den sist innsendte fagmiljøtabellen. Her fremgår det at en person er under ansettelse, men slik at vedkommende har takket ja til 60 % stilling, mens den nærmere ansettelsen er i prosess. CV er vedlagt. Denne personen tas med i beregningene, selv om ansettelsesforholdet ikke er startet enda. Det opplyses i tillegg at det har vært utlyst en stilling som førsteamanuensis/professor, og at en sakkyndig komite vil ha en innstilling klar i juni. All den tid vi ikke kjenner til om det er søkere til stillingen, hvilken kompetanse disse har, om noen blir ansatt, med videre, holdes denne utenfor beregningene. Det er videre utfordrende å vurdere professoren som oppgis som midlertidig engasjement, uten opplysninger om hans bidrag inn i studiet. Verken i den opprinnelige fagmiljøtabellen eller den som ble ettersendt i april 2022, er hans bidrag tallfestet. Stillingen er oppgitt som en midlertidig stilling (engasjement), og hans bidrag er ikke telt med i antall årsverk, eller angitt med noen størrelse inn i forskning eller undervisning. I selve søknaden er ikke denne professoren beskrevet under punktet med en nærmere presentasjon av fagmiljøet som bidrar med minst 0,1 årsverk i studiet (søknaden side 42-44) eller de som bidrar med under 0,1 årsverk (side 44-45). Bidraget til denne professoren holdes derfor utenfor vurderingene i det følgende.

Med disse forbeholdene vil fagmiljøet som bidrar med minst 0,1 årsverk bestå av totalt 7,3 årsverk. Av disse består 7,1 årsverk av ansatte i fast stilling ved enheten. 5,7 årsverk i programmet vil bestå av ansatte i hovedstilling med førstestillingskompetanse, hvorav 2 årsverk med professor/dosentkompetanse. I tillegg er det 0,2 årsverk i deltidsstilling. Dette innebærer at kravet om 50 prosent årsverk med hovedstilling ved institusjonen, 50 prosent med førstestillingskompetanse og 10 prosent med professorkompetanse er oppfylt. Spørsmålet blir om det er ansatte med hovedstilling ved institusjonen og med førstestillingskompetanse «i de sentrale delene av studietilbudet».

I sin supplerer til søknaden datert 28. april 2022 redegjør UiS for hva de mener utgjør de sentrale delene av studiet. Her fremgår det at samtlige emner i studieplanen, det vil si samtlige obligatoriske emner og valgemenner, i tillegg til masteroppgaven, regnes som studiets sentrale deler. Dette innebærer i så fall at det må finnes ansatte i hovedstilling ved institusjonen med minst førstestillingskompetanse i fagene formuerett, prosess- og strafferett, alle valgemenene og i tillegg masteroppgaven. Fra komiteens side bemerkes at vi finner at de sentrale emnene i et toårig masterstudie i alle fall må være straffe- og prosessrett, avansert formuerett og juridisk metode, i tillegg til masteroppgaven. Vi er tvilende til om det er nødvendig å definere alle valgemenene som sentrale deler.

For masteroppgaven synes det klart at det er ansatte med minst førstestillingskompetanse i hovedstilling ved UiS. Det samme gjelder for noen av valgemenene. Det er imidlertid klart at faget Skatterett har en emneansvarlig og underviser som verken er i hovedstilling ved UiS eller har førstestillingskompetanse. For faget Law and Technology er personen oppført som ansvarlig kun timelærer ved UiS og dermed er ikke kravet om hovedstilling oppfylt. Faget International Commercial Contracts har en som er i hovedstilling som ansvarlig, men vedkommende ser ikke ut til å ha førstestillingskompetanse, men er ansatt midlertidig på kvalifiseringsvilkår. For faget Prosedyrekonkurranse er den ansvarlige ansatt som universitetslektor, og førstestillingskompetansen mangler. Det kan tenkes at det i fagmiljøet finnes fast ansatte med førstestillingskompetanse i noen

av disse emnene, selv om disse ikke er oppført som emneansvarlige, og at fagmiljøets samlede kompetanse dermed kan tilsi at vilkåret er oppfylt for disse emnene. Dette må i så fall presiseres fra søkeren.

For det obligatoriske faget formuerett synes kravet om ansatt med førstestillingskompetanse i hovedstilling oppfylt, selv om det som påpekt i punkt 3.4.1 må sikres en større bredde i det formuerettslige miljøet.

Det andre obligatoriske faget, straffe- og prosessrett, skal ifølge både søknaden og tabell 1 i det ettersendte dokumentet, dekkes av flere personer. Av disse har en emneansvarlig og en underviser førstestillingskompetanse. Den ene av disse har førstestillingskompetanse innen prosessrett. Vedlagte CV-er gir ingen holdepunkter for at den andre har førstestillingskompetanse innen verken prosess- eller strafferett. Det er videre oppgitt at en professor, som har forskningskompetanse innen strafferett skal undervise. Han er imidlertid ikke ansatt i en hovedstilling ved UiS, og som vist over er det ikke oppgitt annet enn at han har et midlertidig engasjement. Det er dermed ikke ansatte i hovedstilling ved UiS med førstestillingskompetanse i strafferett.

For flere av valgemenene og for det obligatoriske emnet stafferett, er ikke vilkåret om ansatte med førstestillingskompetanse i hovedstilling ved UiS oppfylt.

Konklusjon

Nei, kravene er ikke oppfylt.

Universitetet må

- styrke fagmiljøet med ansatte med minst førstestillingskompetanse innenfor det obligatoriske emnet strafferett
- styrke fagmiljøet innenfor de av valgemenene hvor det mangler ansatte i hovedstilling med førstestillingskompetanse, eventuelt dokumentere hvordan det samlede fagmiljøet besitter slik kompetanse

Universitetet bør

- styrke det formuerettslige fagmiljøet for å sikre større bredde og mindre sårbarhet

3.4.5 Fagmiljøets forsknings- og utviklingsarbeid

Fra studiekvalitetsforskriften:

§ 3-2 (3) Fagmiljøet skal kunne vise til dokumenterte resultater på høyt nivå og resultater fra samarbeid med andre fagmiljøer nasjonalt og internasjonalt. Institusjonens vurderinger skal dokumenteres slik at NOKUT kan bruke dem i arbeidet sitt.

Fra studietilsynsforskriften

§ 2-3 (5) Fagmiljøet tilknyttet studietilbudet skal drive forskning og/eller kunstnerisk utviklingsarbeid, og faglig utviklingsarbeid, og skal kunne vise til dokumenterte resultater med en kvalitet og et omfang som er tilfredsstillende for studietilbudets innhold og nivå.

Vurdering

Som nevnt under punkt 3.4.1 er det det ni av de 14 fast ansatte som har poenggivende publikasjoner i Cristin de siste fem årene, og bare tre har publisert mer enn to poenggivende arbeider de siste fem årene. Vi kan ikke se av dokumentasjonen at det har vært gjort forskningssamarbeid av betydning med andre fagmiljøer nasjonalt eller internasjonalt. Fagmiljøet var ikke med i JUREVAL, og det foreligger således ingen rapport derfra som kan si noe om miljøets kvalitet sammenlignet med øvrige juridiske fagmiljøer i Norge. Ut fra dokumenterte poenggivende publikasjoner er det bare et lite mindretall av fagmiljøet som kan sies å drive forskning av en kvalitet og et omfang som er tilfredsstillende for studietilbudets innhold og nivå.

Forskriften krever at miljøet skal ha dokumenterte resultater med en kvalitet og et omfang som er tilfredsstillende for studietilbudets innhold og nivå. Selv om forskriften ikke kan forstås slik at det til enhver tid må dokumenteres forsknings- og utviklingsarbeid innenfor hele studiets bredde og at dette derfor ikke kan være et krav for akkreditering av studiet, anser komiteen det som tvilsomt om kravet til kvalitet og omfang er oppfylt. Dette henger sammen med kravet til fagmiljøets kompetanse og forskning som er omhandlet ovenfor i punkt 3.4.1 og 3.4.4.

Konklusjon

Nei, kravene er ikke oppfylt.

Universitetet må

- styrke samarbeidet med andre fagmiljøer og produsere dokumenterbare resultater av kvalitet og omfang tilpasset studietilbudet
- arbeide med å utvikle fagmiljøet slik at flere produserer resultater på høyt nivå for å sikre kvalitet og et omfang på forskningen som er tilfredsstillende for studietilbudets innhold og nivå

3.4.6 Fagmiljøets eksterne faglige deltakelse

Fra studietilsynsforskriften:

§ 2-3 (6) Fagmiljøet tilknyttet studietilbud som fører fram til en grad skal delta aktivt i nasjonale og internasjonale samarbeid og nettverk som er relevante for studietilbudet.

Vurdering

Fagmiljøet deltar i European Law Faculties Association og Nasjonalt fagorgan for juridiske fag under UHR. I tillegg er enkelte forskere med i Skattefaglig forening og Tax Law Professor's Association, Nordisk sosialrettslig nettverk, Nordisk nettverk for velferdsforskning og Nordisk barnerettsnettverk. Flere av deltakerne er også medlem av forskergrupper ved Universitetet i Bergen og enkelte deltar i samarbeidsprosjekter internasjonalt. Fagmiljøet synes imidlertid ikke å delta i mer allmenne juridiske nettverk som de nordiske formuerettsdager og den nordiske kriminalistforening, og heller ikke norsk forening for europarett. Bortsett fra skatterett, synes det heller ikke være noen tilknytning til formuerettsfag som nettverk i selskapsrett. Nettverkene i sosialrett og velferdsrett synes mindre relevante for de obligatoriske fag og emner og valgemnene på det foreslåtte masterstudiet. Det mangler således samarbeid og nettverk som er relevante for de sentrale emnene i masterstudiet.

Konklusjon

Nei, kravene er ikke oppfylt.

Universitetet må

- utvikle samarbeid og nettverk som er relevante for de sentrale emnene i masterstudiet

3.4.7 Praksisveiledere

Fra studietilsynsforskriften:

§ 2-3 (7) For studietilbud med obligatorisk praksis skal fagmiljøet tilknyttet studietilbudet ha relevant og oppdatert kunnskap fra praksisfeltet. Institusjonen må sikre at praksisveilederne har relevant kompetanse, og erfaring fra praksisfeltet.

Vurdering

Kravet er ikke relevant da studietilbudet ikke har obligatorisk praksis.

4 Samlet konklusjon

På bakgrunn av den skriftlige søknaden med tilhørende dokumentasjon, konkluderer den sakkyndige komiteen med følgende:

Komiteen anbefaler ikke akkreditering av master i rettsvitenskap ved Universitetet i Stavanger.

Følgende krav i studietilsynsforskriften er vurdert som ikke oppfylt:

- § 2-1 (1) Aktuelle krav i lov om universiteter og høyskoler med tilhørende forskrifter skal være oppfylt.
- § 2-1 (2) Informasjon om studietilbudet skal være korrekt, vise studiets innhold, oppbygging og progresjon, samt muligheter for studentutveksling.
- § 2-2 (4) Studietilbudets innhold, oppbygging og infrastruktur skal være tilpasset læringsutbyttet for studietilbudet.
- § 2-2 (9) For studietilbud med praksis skal det foreligge praksisavtale mellom institusjon og praksissted.
- § 2-3 (1) Fagmiljøet tilknyttet studietilbudet skal ha en størrelse som står i forhold til antall studenter og studiets egenart, være kompetansemessig stabilt over tid og ha en sammensetning som dekker de fag og emner som inngår i studietilbudet.
- § 2-3 (4) Minst 50 prosent av årsverkene knyttet til studietilbudet skal utgjøres av ansatte i hovedstilling ved institusjonen. Av disse skal det være ansatte med minst førstepstillingskompetanse i de sentrale delene av studietilbudet.
- § 2-3 (5) Fagmiljøet tilknyttet studietilbudet skal drive forskning og/eller kunstnerisk utviklingsarbeid, og faglig utviklingsarbeid, og skal kunne vise til dokumenterte resultater med en kvalitet og et omfang som er tilfredsstillende for studietilbudets innhold og nivå.

- § 2-3 (6) Fagmiljøet tilknyttet studietilbud som fører fram til en grad skal delta aktivt i nasjonale og internasjonale samarbeid og nettverk som er relevante for studietilbudet.

Følgende krav i studiekvalitetsforskriften er vurdert som ikke oppfylt:

- § 3-1 (4) En forutsetning for akkreditering av studietilbud er at kravene i lov om universiteter og høyskoler er oppfylt. Forskrifter gitt med hjemmel i lov om universiteter og høyskoler § 3-2 skal legges til grunn for akkrediteringen.
- § 3-2 (1) Mastergradsstudiet skal være definert og avgrenset og ha tilstrekkelig faglig bredde
- § 3-2 (2) Mastergradsstudiet skal ha et bredt og stabilt fagmiljø som består av tilstrekkelig antall ansatte med høy faglig kompetanse innenfor utdanning, forskning eller kunstnerisk utviklingsarbeid og faglig utviklingsarbeid innenfor studietilbudet. Fagmiljøet skal dekke fag og emner som studietilbudet består av. De ansatte i fagmiljøet skal ha relevant kompetanse.
- § 3-2 (3) Fagmiljøet skal kunne vise til dokumenterte resultater på høyt nivå og resultater fra samarbeid med andre fagmiljøer nasjonalt og internasjonalt. Institusjonens vurderinger skal dokumenteres slik at NOKUT kan bruke dem i arbeidet sitt.

5 Dokumentasjon

21/09539 –1 Universitetet i Stavanger – søknad om akkreditering av master i rettsvitenskap

21/09539 –2 Universitetet i Stavanger – Institusjonsprofil

21/09539 –3 Ettersending av dokumentasjon til søknaden

21/09539 –7 Supplerende dokumentasjon til søknaden om akkreditering av master i rettsvitenskap ved Universitetet i Stavanger

Vedlegg

Vedlegg 1 Studiets læringsutbytte

Kunnskap

Kandidaten skal:

- LUK1: ha inngående kunnskap om juridisk metodelære og kunne bruke denne på en selvstendig og systematisk måte
- LUK2: ha inngående forståelse for hvordan lover påvirker samfunnet
- LUK3: ha inngående kunnskap om og forståelse av formuerettslige regler (fagfeltene panterett, gjeldsforfølgingsrett og dynamisk tingsrett), herunder regler om prioritet, rettsvern og ekstinksjon
- LUK4: ha inngående innsikt i prosessrettens formål og generelle prosessuelle prinsipper, samt metodiske forhold og problemstillinger på strafferettens område
- LUK5: ha avansert kunnskap innen desentrale forretningsjuridiske emner (skatterett, internasjonal kontraktsrett, energirett, selskapsrett, regnskapsrett) og forstå sammenhengen mellom disse fagdisiplinene, samt disse og andre fagdisipliner
- LUK6: kunne analysere faglige problemstillinger med utgangspunkt i fagområdets historie, tradisjoner, egenart og plass i samfunnet
- LUK7: ha avansert kunnskap og spesialisert innsikt i et avgrenset rettsvitenskapelig fagområde (masteroppgavens tema)

Ferdigheter

Kandidaten skal:

- LUF1: kunne identifisere juridiske problemstillinger og gi juridiske råd basert på lovens ordlyd og andre rettskilder
- LUF2: kunne argumentere og legge fram en sak på en god og overbevisende måte
- LUF3: kunne forklare rettsregler ved hjelp av faglige teorier og begreper
- LUF4: kunne identifisere etiske og yrkesetiske problemstillinger relatert til jus og håndtere disse på en forsvarlig måte
- LUF5: kunne innhente og systematisere rettslig relevant materiale fra norske, skandinaviske og engelskspråklige kilder, også ved bruk av digitale verktøy

- LUF6: kunne gjennomføre utviklingsprosjekt innenfor fagområdet under veiledning og i tråd med gjeldende forskningsetiske normer
- LUF7: kunne foreta rettspolitiske vurderinger av rettsreglene
- LUF8: kunne analysere og forholde seg kritisk til ulike informasjonskilder og anvende disse til å strukturere og formulere faglige resonnementer
- LUF9: kunne analyse eksisterende teorier, metoder og fortolkninger innenfor fagområdet rettsvitenskap, og arbeide selvstendig med praktiske og teoretiske problemløsninger
- LUF10: kunne bruke relevante metoder for forskning og fagligutviklingsarbeid på en selvstendig måte

Generell kompetanse

Kandidaten skal:

- LUG1: kunne anvende sine kunnskaper og ferdigheter på nye områder for å gjennomføre avanserte arbeidsoppgaver og prosjekter
- LUG2: kunne formidle omfattende selvstendig arbeid og beherske fagområdets uttrykksformer
- LUG3: kunne bidra til nytenkning og innovasjonsprosesser
- LUG4: ha kunnskap om akademiske krav til kildehenvisninger og bruk av andres arbeider
- LUG5: kunne bidra med rettslige perspektiver i samfunnsdebatten
- LUG6: kunne arbeide selvstendig og i gruppe
- LUG7: kunne formidle juridiske resonnementer til jurister, andre profesjoner og allmennheten
- LUG8: kunne overføre kunnskap på nye problemstillinger

Vedlegg 2 Akkrediteringsprosessen

NOKUT gjør en innledende vurdering for å avklare om søknaden er tilfredsstillende dokumentert slik at søknaden kan sendes til sakkyndig vurdering. For søknader som går videre, oppnevner NOKUT sakkyndige til faglig vurdering av søknaden. De sakkyndige må erklære seg habile og utfører oppdraget i samsvar med mandat for sakkyndig vurdering vedtatt av NOKUTs styre, og krav til utdanningskvalitet slik disse er fastsatt i studietilsynsforskriften og studiekvalitetsforskriften. Institusjonene gis mulighet til å uttale seg om NOKUTs forslag til sakkyndige før oppnevning.

NOKUT har ansvar for opplæring, veiledning og oppfølging av de sakkyndige gjennom akkrediteringsprosessen. De sakkyndige samler sine vurderinger i en rapport. I sin faglige vurdering skal de sakkyndige konkludere med et tydelig ja eller nei på om utdanningskvaliteten samsvarer med kravene i studietilsynsforskriften og studiekvalitetsforskriften. De sakkyndige blir også bedt om å gi råd om videre utvikling av studiet. Alle kriteriene må være tilfredsstillende imøtekommet for at NOKUT skal vedta akkreditering. Dersom komiteen anbefaler akkreditering, får institusjonene én uke til å kommentere eventuelle faktafeil i rapportutkastet. Dersom komiteen ikke anbefaler akkreditering, får institusjonen tre uker til å kommentere utkastet og gjøre mindre endringer i studieprogrammet. De sakkyndige får institusjonenes kommentarer og avgir en tilleggsvurdering. Basert på de sakkyndiges anbefaling og NOKUTs vurdering av de formelle vilkårene for akkreditering fatter NOKUTs tilsynsdirektør vedtak.

Vedlegg 3 Presentasjon av den sakkyndige komiteen

Studietilsynsforskriften § 5-6 første ledd fastsetter kravene til sakkyndige ved akkreditering av studietilbud på bachelor- og mastergradsnivå.

Professor Hans Petter Graver, Universitetet i Oslo

Hans Petter Graver er født i 1955. Han ble *cand. jur.* ved Universitetet i Oslo i 1980 og dr. juris 1986 samme sted på avhandlingen «Den juristskapte virkelighet» (Tano 1986). Etter å ha arbeidet i Forbruker og administrasjonsdepartementet og Regjeringsadvokaten ble han professor i 1993, i retts sosiologi, men med særlig plikt til å undervise i forvaltningsrett. Han var faglig leder for Senter for europaforskning ARENA 2001-2003 og dekan ved Det juridiske fakultet 2008-2015.

Hans vitenskapelige arbeider omfatter bøker og artikler over et vidt felt blant annet innen forvaltningsrett, retts sosiologi, rettshistorie, rettsteori og argumentasjonsteori og retorikk. For tiden leder han et toppforskingsprosjekt finansiert av Norges forskningsråd om Domstolenes bristepunkt - Om dommere når rettsstaten er under press. Graver er medlem av Det Norske Videnskaps-Akademi og preses 2019-2021. Han er æresdoktor ved universitetet i Helsingfors (2010), ved universitetet i Heidelberg (2017) og ved universitetet i Uppsala (2020). I 2019 ble han valgt som æresmedlem av Juridiska föreningen i Finland.

Graver har videre deltatt i evalueringen av de juridiske fakultetene ved Universitetet i Stockholm (2010) Universitetet i Uppsala (2011 og 2017) Københavns Universitet (2013) Helsingfors universitet (2019) og School of business and law Göteborg (2019) og (2020 research education).

Professor Lena Lauritsen Bendiksen, UiT - Norges arktiske universitet

Bendiksen har vært tilknyttet Universitetet i Tromsø siden 1997, og ble professor i 2013. I perioden 2018-2021 var hun dekan ved Juridisk fakultet i Tromsø. Hun var prodekan for utdanning samme sted fra 2009-2013. Hennes forskningsinteresser er særlig knyttet til barnerett, menneskerettigheter og metode. Bendiksen har blant annet ledet fyrtårnsprosjektet «Kompetanse og læringsutbytte» (2015–2017) og deltatt i flere andre utdanningskvalitetsprosjekter. Hun har arbeidet sammen med Result – Ressurssenteret for undervisning, læring og teknologi ved UiT, i prosjekter knyttet til utvikling av nye undervisningsopplegg, pedagogisk kompetanse hos undervisere og meritteringssystemer. Bendiksen ble tildelt UiTs Utdanningspris for 2017, hvor hennes utvikling av nyskapende undervisning ble trukket frem. Hun ble meritert underviser ved UiT i 2018. Bendiksen har tidligere erfaring som sakkyndig for NOKUT ved periodisk tilsyn med kvalitetsarbeid, og hun har deltatt i sakkyndige komiteer for akkreditering av undervisningstilbud i andre nordiske land.

Professor Hanne Søndergaard Birkmose, Aarhus Universitet

Hanne Søndergaard Birkmose er professor og instituttleder på Syddansk Universitet. Hun var tidligere professor i rettsvitenskap ved Aarhus Universitet, hvor hun også var studieleder for bachelorutdannelsen i erhvervsøkonomi-erhvervsret (HA(jur.)) og kandidatutdannelsen i erhvervsøkonomi-erhvervsret (cand.merc.(jur.)). Hennes primære forskningsområder er selskapsrett, corporate governance og regulering av finansielle virksomheter, og hun har særlig hatt fokus på aktivt eierskap og de institusjonelle investorene. Hun har tidligere hatt oppdrag som sakkyndig for NOKUT og har medvirket ved evalueringer av studier både ved Syddansk Universitet og Aalborg Universitet.

Student Marie Solberg, UiT – Norges arktiske universitet

Marie Solberg er student ved mastergradsstudiet i rettsvitenskap ved UiT – Norges arktiske universitet. Hennes masteroppgave omhandler «Kravet om dobbel straffbarhet i norsk rett». Solberg har jobbet som trainee i flere advokatfirma, og i perioden 2019-2021 var hun informasjonskonsulent ved det juridiske fakultet ved UiT – Norges arktiske universitet. Hun har tidligere vært tillitsvalgt for 2. og 3. avdeling Rettsvitenskap og medlem av arbeidsgruppe for metodefag som utarbeidet ny fagbeskrivelse herunder ny vurderingsform og eksamenskrav ved samme institusjon. Solberg er også studentrepresentant fra UiT– Norges arktiske universitet i Centre on Experiential Legal Learning - CELL-Norge.